

det, Tiden var ikke til det, men nu vil jeg gerne svare. Jeg havde sagt, at det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), Ordføreren for denne Sag, var gaaet — ja, man maa vel ikke sige: imod sin Overbevisning, men det synes jo, som om der nu er født et nyt Udtryk, der hedder „saglig Overbevisning“, og det er ganske vist uparlamentarisk at sige, at en Mand gaar mod sin Overbevisning, men naar man kun følger „saglig“ til, synes det ikke at være saa slemt, alligevel vilde det maaske være urigtigt at sige, at han gik imod sin saglige Overbevisning, jeg vil da indskrænke mig til at sige, som jeg sagde forleden, hvad vist ikke kan parlamentarisk angribes, at han er gaaet — mod sin egentlige Sindsstemning i denne Sag. Det maa vi jo være aldeles overbeviste om, vi, der i Efteraaret hørte ham erklære Pryglestraffen for en af de mest barbariske Straffe. Vi, der have siddet i Udvalget, vide, og jeg nævnedet det forleden Dag, at han for nogle Maaneder siden havde stillet Forslag om, at Pryglene helt skulde udgaa. Saa afgav det ærede Medlem for Viborg forleden Dag en kort Bemærkning, som jeg ikke havde Lejlighed til at svare paa, og sagde, at det var ukorrekt. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem for Viborg, om han tør benægte, at han for nogle Maaneder siden stillede Forslag om, at Pryglene helt skulde udgaa? Det tror jeg ikke, det ærede Medlem vil staa op her i denne Sal og benægte.

Formanden: Hvis det drejer sig om Udvalgsforhandlinger, som ikke foreligge for Offentligheden, kan der ikke tales derom eller svares paa Spørgsmaal desangaaende.

Borgbjerg: Jeg har talt om det ved anden Behandling, uden at der er skredet ind, og da det ærede Medlem benægtede Rigtigheden af min Paastand, mente jeg dog, at jeg havde Ret til at fremsætte dette Spørgsmaal paa ny.

Formanden: Hvis der er talt om dette, uden at Formanden har skredet ind, maa det bero paa den Tilfældighed, at denne Omtale ikke er bleven hørt fra Formandspladsen. Formanden skrider altid ind, naar han hører private Forhandlinger blive paaberaabte her i Tinget.

Borgbjerg: Private Forhandlinger kan man jo gerne kalde det, for saa vidt det er Ting, der skete i Udvalget.

Formanden: Saa længe Udvalget ikke ved sin Betænkning eller sin Ordfører har udtalt sig om, hvad der er foregaaet i Udvalget, maa alle Tildragelser inden for Udvalget betragtes som private.

Borgbjerg: Det er naturligvis beklageligt, at jeg er afskaaren fra at faa Svar paa dette Spørgsmaal, men jeg hævder, at jeg havde Ret, og jeg er sikker paa, at der i Grunden ikke sidder et eneste Medlem af Tinget her omkring mig, som ikke ved, at jeg havde Ret.

Formanden: Jeg er bleven oplyst fra Bureauet om, at den paagældende Ytring er bleven paataalt fra Formandspladsen ved den Lejlighed, det ærede Medlem hentydede til.

Borgbjerg: Det erindrer jeg ikke.

Formanden: Bureauet erindrer det.

Borgbjerg: Bureauet har altsaa en god Hukommelse.

Formanden: Jeg beder det ærede Medlem gaa over til Sagen og ikke diskutere med Formanden.

Borgbjerg: Jeg var for øvrigt lige ved Afslutningen. Det eneste, jeg vilde sige endnu, var netop at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), som jeg nu er afskaaren fra at faa Svar paa. Men det kan jo være, at det ærede Medlem vil finde det rigtigt ad Omveje indirekte at give mig Svar, og hvis det ærede Medlem kunde finde en saadan Omvej, vilde jeg anse det for meget heldigt.

Jeg anbefalede ved 2den Behandlings Slutning at stemme mod dette Lovforslag. Jeg forstaar egentlig ikke, hvordan det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), der endnu i Gaar ikke var kommen videre, end at han ikke vidste, om han skulde stemme for eller imod, nu kan ende med at stemme for. Det, det ærede Medlem nu giver som Grund, at Pryglene ere tagne bort fra Børnene og de unge Mennesker, var netop det, der blev ført i Marken af Tilhængerne af den nuværende § 2, saa hvordan der nu skulde være sket en Forandring, forstaar jeg ikke. For os Socialdemokrater og sikkert for mange radikale, og ogsaa for de Højremænd og moderate, der have stemt imod Paragraffen, er selv-